

saadant Organ og ladet sig forlede til at bruge det Udtryk, han brugte i Aftes. Det glædede mig for øvrigt, at han tog Afstand fra selve Udtrykket. Jeg skal derfor bede min ærede Kollega Kultusministeren lade ham være i Fred.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Schovelin: Jeg vil gerne have Lov til overfor den højtærede Konseilspræsident at sige, at det efter min Formening altid er bedre, at hvert enkelt Medlem i et Parti gælder $\frac{1}{7}$, selv naar de staa sidelænds uden indbyrdes Forbindelse, end at Forholdet er som i et vist andet Parti, hvor kun alt for mange hver for sig betyder Nul og kun tæller, naar de stilles bag Føreren.

Konseilspræsidenten (Berntsen): Det gør mig ondt at notere, at det ærede Medlem nu atter har søgt at fornærme sine Kolleger her i Tinget.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Keiser-Nielsen: Det gør mig ondt, at den højtærede Konseilspræsident daarligere kan taale at høre en Ed fra „Klods-Hans“ end de Eder, Officererne bruge.

Marott: Det gør ogsaa mig ondt, at jeg paa et saa sent Tidspunkt af Forhandlingerne skal beskæftige Tinget med nogle Bemærkninger. Jeg skal imidlertid virkelig gøre disse Bemærkninger korte. Det er blot nogle Svar til forskellige Udtalelser. Den højtærede Forsvarsminister mente, da han talte i Formiddags, ikke at kunne ophæve den Urimelighed, jeg paaviste forleden, nemlig, at Krigsministeriet besætter Embeder ved Kirker. Den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at denne Fremgangsmaade havde 100-aarig Hævd, og at det derfor var umuligt at komme bort derfra. Jeg vil dog sige, at jeg tror, den højtærede Minister meget godt kunde komme bort herfra, hvis han virkelig vilde. Jeg oplyste forleden, at disse Pladser ikke altid bleve besatte med militære Personer, og det har altsaa vist sig, at denne Tradition tidligere er brudt. Jeg vil anmode den højtærede Minister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, fordi det er meningsløst, at Krigs-

ministeriet skal beskæftige sig med den Slags kirkelige Embedsbesættelser.

Samtidig vil jeg gerne udtale en Tak til den samme højtærede Minister, fordi han paa den Anledning, jeg gav forleden, stillede i Udsigt et Lovforslag om en delvis Omordning af Lodsvæsenets Forhold og tillige bemærkede, at den urimelige Fordeling af Lodspengene, som finder Sted ved forskellige Lodserier, bl. a. ved Lodseriet for Odense Fjord, skulde blive forandret. Den højtærede Minister tilføjede, at dette kun kunde ske ved Lov, og at det saa muligt kunde ske ved den Lov, som vil blive forelagt i denne Samling. Jeg skal da til den Tid efterkomme den højtærede Ministers Anmodning om at have Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold.

Jeg maa takke den højtærede Trafikminister, fordi han har lovet at overveje min Henstilling om Forbedringer af Forholdet for tredje Klasses Passagerer paa Statsbanerne. Den højtærede Minister talte særlig om de høje Restaurationspriser, som han vilde se lidt paa og forhaabentlig ogsaa faa ændrede. Endvidere lovede den højtærede Minister at undersøge, hvorvidt det er rigtigt, at der paa forskellige Banegaarde er Børn, som handle med Aviser Kl. 1—2 om Natten, og i saa Fald skride ind derimod. Det er et Forhold, som jeg har fremdraget, og som ganske rigtig finder Sted. Derimod kunde den højtærede Minister ikke acceptere denne Vandcisterne eller det Springvand, jeg anbefalede at indføre paa vore Banegaarde, og som har vakt saa stor Tilfredshed i de Skolegaarde, hvor den er opstillet. Den højtærede Minister mente, at det nok kunde gaa for Børn og maaske ogsaa for unge Mennesker at drikke af en saadan Vandstraale, medens derimod vi ældre ikke kunde gøre det. Jeg er overbevist om, at en saadan Indretning paa vore Banegaarde i høj Grad vilde tiltale ogsaa ældre Mennesker. Det vilde ikke være saa vanskeligt selv for en ældre Mand, naar han er tørstig, at snuppe en saadan Vandstraale i Farten. Særlig om Sommeren, i den varme Tid, naar Folk ere tørstige, vil det vække stor Glæde hos dem, som ikke have Raad til at gaa ind i Ventesalen og betale 25 Øre for en Sodavand, om de paa en saadan let Maade kunde slukke deres Tørst. Det vil ogsaa være langt mere hygiejnisk heldigt, end som Forholdet nu er, hvor de, der ikke have Raad til at købe, ere henviste til at benytte et snavset Vandbæger, som hænger ved en eller anden Vandtønde udenfor Ventesalen. Jeg gør